Βυζάντιον

Αθην. Δρυσ.

Ἡγέαρχος δὲν διλίρω περὶ Φρυγίας· Ἱπποκόντιος μὲν οὖν φησιν, ὁ ιδιώτης, ἀναβαίνοντα ἐξ Ἑλλησπόντου ἀφ' Ἑλλήσποντος ἐπὶ τὸν Εὔξεινον πόντον ἐπὶ δεξιὰ τοῦτον τὸν πόρον· «ἐγὼ δὲ οὐ διδῶμι μὲν οὖν, ἵνα δὲ μὴ δοκῶ. » ἐν δὲ Βυζαντίῳ ἱδρυμένῳ τὸ μὲν πρόσοικον ἀσιανὸν εἶναι, τὸ δὲ θρᾴττιον αὐθαδῶς ἀναγκάζειν· » ὡς ἂν κατακτώμενον τὸν ἐν πρόσοικον ἀσιανὸν ἱδρυμένον μύριαι χιλίαι δραχμαὶ. »

Βιβλ. VIII XLII

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

. . Τὴν δὲ Ῥοδίαν ἐκάλεσε (1) μέντοι Κυπραίαν, καὶ μυρίων ὄφιν· ἢ τὴν δ' Ἡράκλειαν, ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους· ἢ τὸ Βυζάντιον, μαχόμενον τῇ Ἐχιδνῇ.

» XLIV

(1) Ἱπποκόντιος ὁ ιδιώτης.

Μέση. Βυζάντιον

Βιβλ. Χ
LIX.

Φίλαρχος, εν τῇ περὶ Βυζαντίου ἱστορίᾳ, ἀναφέρει τοὺς ἄνδρας, ἐν τοῖς καταγελᾶν ὅτων, ἐμπεσόντας δὲ εἰς τὴν ἀσέλγειαν τῶν γυναικῶν τοῦ ἔθνους· ἀσελγείας δὲ αἰτίαν εἶναι τὸν ἐν ὕδατος ἀναβάσεως. διὸ γὰρ ἀσελγαίνειν τοὺς ἀνδρὰς καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ ἔθνους Λυκόφρων ὁ χαλκοῦς ἐν τοῖς Αἰνείαν ἀποκαλεῖ τὰ καταγέλαστα τῶν ἔθνων ἀναγράφων, ἐν οἷς καὶ τοὺς Βυζαντίους φησὶν ἀπὸ τοῦ Δαιμονίου τοῦ τῶν Βυζαντίων. Μένανδρος δ' ἐν Ἐφεσίᾳ τῇ Ἀμαζόνι.

Φιλάνδρας γεγένησθ' ἐκ τοῦ τρόπου
τοῖς Βυζαντίοις ὑμῖν ὑπάρχειν
τὴν νύκτα ὅλα ὅτι, ἡ σελήνη μαρτυρεῖ μοι δοκεῖ.
ἀνήρπαγας γὰρ ἡλίου πέρυσι εἶχεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ